

Joan-Enric Vives: "Ningú es pot alegrar del dolor que genera la sentència"

Dc, 23/10/2019 per Catalunya Religió

([Joan-Enric Vives, arquebisbe d'Urgell / La Vanguardia](#)) Després de la sentència del Tribunal Suprem crec que ningú no pot restar indiferent ni es pot alegrar del dolor que aquesta sentència genera en la societat catalana però sobretot en els líders socials i els polítics condemnats a altes penes de presó i en les seves famílies, que pateixen tant. Per això ens hi hem d'acostar amb respecte, i això vam voler fer amb les nostres reflexions, els Bisbes de Catalunya en el [Comunicat](#) fet públic aquell mateix dia en què es conegué la sentència.

Sense interferir en les decisions dels tribunals, per dures que poguessin ser, demanàvem valorar la sentència emanada d'un dels pilars d'un estat de dret, amb respecte, per més que se'n pugui discrepar, apel·lar-la o fins rebutjar-la obertament. Ens permetíem insistir que en l'actual conflicte polític es necessita alguna cosa més que l'aplicació de la llei. És molt important en aquests moments tenir ben present la misericòrdia i la magnanimitat que fan grans els pobles, i recordàvem les belles i sensates paraules del Papa Sant **Joan XXIII** en l'obertura del Concili Vaticà II: "És preferible fer servir el remei de la misericòrdia que no pas empunyar les armes de la severitat; no és precisament condemnant, com cal atendre les necessitats del nostre temps". Cal l'ardu camí del diàleg real i l'entesa entre totes les parts interessades, amb decisions arriscades, valentes, perquè, des del respecte a les diverses opcions polítiques, es trobi la concòrdia i la pacífica convivència. Les manifestacions o les accions a favor o en contra sempre haurien de ser pacífiques i respectuoses del bé comú si no volen perdre la seva raó de ser. La violència és inacceptable i cal condemnar-la sempre, vingui d'on vingui. Molts estan dolguts per la duresa de la sentència, i ho volen fer palès, però no han d'oblidar el bé preciós de la convivència i la discrepància pacífica. Convé asserenar-se i reflexionar perquè s'arribi a una solució política dialogada, oberta al futur, i necessitem comprovar que l'Estat adopta gestos de magnanimitat i de generositat per trobar camins de pau social, progrés, reconciliació i concòrdia.

Diverses Entitats d'Església com Justícia i Pau, i altres comunitats, associacions i fundacions cristianes, han volgut deixar clar en un Comunicat que la sentència és un pas enrere per a la resolució del conflicte polític que afecta Catalunya i posa en perill la convivència i la democràcia. Ells [feien](#) una crida a les institucions polítiques de l'Estat per tal que cerquin una solució jurídica que porti a l'excarceració dels condemnats, que afavoreixi un clima més positiu per afrontar el conflicte polític existent. També demanaven que les institucions i els partits polítics posin fre a la judicialització d'aquesta situació i s'iniciï de manera urgent i immediata un procés multilateral de diàleg polític que permeti avançar cap a una resolució justa, democràtica i duradora.

És cert que hi ha sentiments diferenciats i, sovint, barrejats entre les identitats espanyola i catalana. Tal com han mostrat els esdeveniments dels darrers anys, particularment les diverses eleccions, aquests sentiments es concreten en un ventall ampli d'opcions polítiques diverses sobre la situació de Catalunya en relació a l'Estat espanyol. Convé recordar que els Bisbes de Catalunya sempre hem afirmat que “defensem la legitimitat moral de totes les opcions polítiques que es basin en el respecte de la dignitat inalienable de les persones i dels pobles, i que recerquin amb paciència la pau i la justícia”.

Finalment els Bisbes demanàvem amb respecte tres coses: que s'apliqui en aquests moments a Catalunya la via de la misericòrdia per tal de desactivar la tensió acumulada aquests darrers anys i ara amb la sentència del Suprem; que es retorni al poble el sentit de futur, amb un horitzó que dissipï la sensació que no hi ha camins per on tirar; i en tercer lloc es tracta de reconstruir, sumant entre tots, una societat justa, solidària, respectuosa de la igualtat de les persones, propera als qui passen necessitat, que eviti el tancament i el localisme. La societat catalana ha de fer emergir les grans energies que posseeix de creativitat i innovació, d'acollida i de foment de l'educació i del teixit cultural i associatiu que la caracteritza.

Joan-Enric Vives, *arquebisbe d'Urgell*